

In vendar!

Filip prijatelju Bogomilu.

(Nadaljevanje.)

Tedaj pa je bilo že tako temno, da so se komaj razločile reči v cerkvi.

"Tako bodeva prenočila, gospod profesor!"

"Tako ločena. In čemu ne oba na eni in isti strani?" sem vprašal mehko.

Urno je vstala, molčala nekaj časa, potem pa mi podala mehko ročico ter dejala tiho: "Bolje tako! Lahko noč, gospod profesor!"

In ta ročica prijatelj, se je malo tresla, ko je bila dejana v mojo.

"Lahko noč!"

Samoten ali vendar srečen sem odlašil na svoje mesto, na dolgočasno klopo.

Tihota je nastala. Zunaj pa je bil dež popolnoma pojenjal.

Naslouil sem glavo na steno in se vtopil v prečudno sladke misli.

In moja samotna stanovanja v mestu! Sedaj se mi je v istini žalostno tožno dozdevalo.

V tej temoti in tihoti so se mi prebudili vsi občutki mojega srca, in vse sile so me vlekle tja — k nji, kteri se je tresla ročica.

"Angelika," sem dejal, "tu je zopet rešila misel, rešeni smo!"

"No, povejte, kako?"

"Na oltarju so sveče! Da na to nisimo mislili! Prižgem jih, da bodo okna cerkvena razsvetljena.

"Tatovi, pravite? Pa kaj bi tatovi ukrali tu notri!"

"Ali vendar poskusim in prižgem sveče!"

"Le prižgite, ali glejte, da mi ne prebndite Klare!"

In takoj sem se do oltarja pripiral ter jemal v roko svečo za svečo.

"Angelika," sem dejal, "tu je zopet rešila misel, rešeni smo!"

"No, povejte, kako?"

"Na oltarju so sveče! Da na to nisimo mislili! Prižgem jih, da bodo okna cerkvena razsvetljena.

"Tatovi, pravite? Pa kaj bi tatovi ukrali tu notri!"

"Ali vendar poskusim in prižgem sveče!"

"Le prižgite, ali glejte, da mi ne prebndite Klare!"

In takoj sem se do oltarja pripiral ter jemal v roko svečo za svečo.

"Angelika," sem dejal, "tu je zopet rešila misel, rešeni smo!"

"No, povejte, kako?"

"Na oltarju so sveče! Da na to nisimo mislili! Prižgem jih, da bodo okna cerkvena razsvetljena.

"Tatovi, pravite? Pa kaj bi tatovi ukrali tu notri!"

"Ali vendar poskusim in prižgem sveče!"

"Le prižgite, ali glejte, da mi ne prebndite Klare!"

In takoj sem se do oltarja pripiral ter jemal v roko svečo za svečo.

"Angelika," sem dejal, "tu je zopet rešila misel, rešeni smo!"

"No, povejte, kako?"

"Na oltarju so sveče! Da na to nisimo mislili! Prižgem jih, da bodo okna cerkvena razsvetljena.

"Tatovi, pravite? Pa kaj bi tatovi ukrali tu notri!"

"Ali vendar poskusim in prižgem sveče!"

"Le prižgite, ali glejte, da mi ne prebndite Klare!"

In takoj sem se do oltarja pripiral ter jemal v roko svečo za svečo.

"Angelika," sem dejal, "tu je zopet rešila misel, rešeni smo!"

"No, povejte, kako?"

"Na oltarju so sveče! Da na to nisimo mislili! Prižgem jih, da bodo okna cerkvena razsvetljena.

"Tatovi, pravite? Pa kaj bi tatovi ukrali tu notri!"

"Ali vendar poskusim in prižgem sveče!"

"Le prižgite, ali glejte, da mi ne prebndite Klare!"

meni! Prebivalca podzemeljska pa se je tudi boječe izgubila nekje v zidovih.

Tudi mene je prevzela tesnost, da sem bil kot otrok, in da nisem vedel kaj početi.

Bil pa sem vendar neizrečeno srečen, da še nikdar ne v življenju tako. Pozabljeni so bili vsi dobri naklepi: Tacitus, Tukidides in klasična filologija vsa.

"Angelika!" sem zdihnil po stari svoji navadi ter kakor po naključju prijel za njeno roko.

Odgovorila ni, samo pogled, proseč in mil, je obrnila proti meni — in takoj mi je zamrla beseda, že skoraj izgovorjena.

"Ali ne greva malo po cerkvi!" sem prosil potem.

In tak izprehod je bil res vabilen. Skozi okna, kakor veš, je luna vsipala svoje žarke ter prijazno razsvetljevala cerkveni prostor.

Molče je vstala in pustila, da sem jo peljal po cerkvi.

Tudi na to duhovito vprašanje nisem dobil odgovora, ali smejala se pa tudi ni.

Zopet sem zrl na jasno nebo, potem pa obrnil pogled na njo, ki je v prečudni doživljaj milobi trepetala poleg mene.

"Angelika — ali Vas smem ljubiti?" Beseda je bila izpregovorjena!

"Tihota, tiho!" je ihtela — in mahom mi položila roke okrog vratu ter skrila obraz na moje prsi.

Prijatelj, sedaj si pa lahko misliš, da ji nisem pustil tako glavice, in da sem poljubil rdeče ji lice.

Ali tedaj pa se je začela govorica iz dalje, in ljudje so prihajali. Kakor plaha srna je odskočila in — zardela kot rožni cvet obstala sredi cerkve.

V vratih je zarožljala ključ; odprlo se je in množica je prišla v cerkev. Prvi je vstopil gospod Zlatar, potem mladi kaplan in še drugih mnogo.

"Uthoga Angelika!" vzklilne Zlatar. Ona pa je hitela k njemu, ga objela in v objemu se razjokala.

Jaz pa sem vedel, da so kipele te solze iz prepelnega srca in da so tekle morda — za me. Vsaj tedaj sem menil tako! — Danes končam. Spomini so me preobdali. Ali kmalu, prav kmalu bom iskal zopet — tolažbe pri tebi.

Filip prijatelju Bogomilu (dva dni pozneje).

Prijatelj, danes si želim, da bi bil že davno izginil čez gore, in da bi ne bil nikdar prišel tu sem.

Naj bi bili sami s sabo živeli ta čas! Igrali so z mano, kakor s slabo igračko. Ti zlati lasje! Čemu je prišla tu sem, in kako da se ostane? Ali me hoče morda videti ponizanega, da bi zdihoval kakor pastir v idilah?

Pa motila se bode, prav gotovo motila! Sanje so bile kakor megle legle mi nad srce. Ali megle bodo izginile, mi nad srce. Ali megle bodo izginile, mi nad srce.

Pisal sem ti že, kako je bila prišla množica v pogorsko cerkev. S Zlatarjem in mladim kaplanom pa je bila prišla tedaj še druga oseba. Komaj je bil prvi vihar potihnil ter si Angelika obrisala solze, je stopil iz množice visok, gosposko opravljen človek.

Do tedaj je bil ostal v ozadju. Angelika pa mu je od radosti vzklila nasproti ter bila v hipu pri njem.

"Oton, ti si!"

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Ali bila je igra, samo neumnih igra! In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Podala sta si roke in on jo je poljubil, vpričo mene poljubil. In to vse sem moral s hladno krvjo gledati, jaz, ki sem jo ravnokar še imel na svojih prsih, trepetajočo in koprnečo.

Nad 30 let se je obnašal Dr. RICHTERJEV... "SIDRO" Pain Expeller... F. A. Richter & Co. 215 Pearl Street, New York.

Čutil sem, kako me stavi ta človek v seno, in kako sem njemu nasproti neokreten.

Rojaki naročite se na "Glas Naroda", največji in najcenejši dnevnik

Čast mi je naznaniti slavnemu občinstvu v Chicagu, Ill., kakor tudi rojakom po žjed. državah, da sem otvoril novo urejeno saloon pri "Triglavu"...

JOHN KRACKER 1199 St. Clair St., Cleveland, O.

Priporočam rojakom svoja izvrstna VINA, ktera v kakovosti nadkrijujejo vsa druga ameriška vina.

The Great Wabash železnice. Vozovi za turiste ali izletnike vsa torka, četrtak in sobota s izbornim vlakom.

Skušnja uči! Podpisani naznanjam rojakom, da izdelujeta ZDRAVILNO GRENKO VINO po najboljšem navodilu, iz najboljših rož in korenin, ki jih je dobili v Evropi in Ameriki, ter iz čiste, naravnega vina.

CUNARD LINE RED STAR LINE PARNIKI PLJUJEJO MED TRSTOM, REKO IN NEW YORKOM. PARNIKI IMAJO JAKO OBSEŽEN POKRIT PROSTOR NA KROVU ZA ŠETANJE POTNIKOV TRETJEGA RAZBEDA.

The Cunard Steamship Co., Ltd. 30 Broadway, New York. 126 State St., Boston. 67 Dearborn St., Chicago.

SALOON 107-109 Greenwich Street, NEW YORK. Niže podpisana priporočam potujočim Slovincem in Hrvatim svoj...

Rojakom v Pittsburgu, Pa. in okolici raznanjam, da ja za tamošnji okraj moj edini pooblaščen zastopnik za vse posle.

AUSTRO-AMERICAN LINE Regularni potni parnik "FRANCESCA" odpluje 30. decembra.

BANČNA PODRUŽNICA CLEVELAND, O. 1752 St. Clair Street. Lastnik: Frank Sakser, 109 Greenwich St., New York.

Prekomorska garobrodna družba "Rudeča zvezda" posreduje redno vožnjo s poštnimi parniki med New Yorkom in Antwerpenom... Philadelphia in Antwerpenom.

Velika zaloga vina in žganja Matija Grill. Prodaja belo vino po 70c galon črno " " 50c

VAŽNO! Slika predstavlja uro za gospe z zlatom prevlečeno in dvojnimi pokrovi, velikost 16", in je jamčena za 20 let.

Za božično darilo. Slika predstavlja uro z zlatom prevlečeno in dvojnimi pokrovi, velikost 16", in je jamčena za 20 let.

THE FOREST CITY BREWING CO. Jedina Češko-Slavjanska protitrustna pivovarna družba v Clevelandu, O.